

gospod Jarmer se reki: „Pa ste predproti sodbi ničnostno pritožbo in ukralo treba svojim volilec pijače placevati. Segula misli torej, da mora kandidat volilec pijače plačevati, kar je sicer po postavi prepovedano. Ali v kljub temu vprašamo: Kdo je dotični slovenski poslanec? Radi bi ga poznali, kajti ostali slovenski poslanci niti med kandidiranjem niso abstinenti.“

Volilna nasilstva pri zadnjih občinskih volitvah v celjski okolici. Naš popisnik V. B. nam poroča: Čestokrat smo v našem listu že o tem poročali in zopet imamo priliko, da zabeležimo slučaj, o katerem se je pred tukajšnjim okrožnem sodiščem razpravljalo. Kakor je splošno znano, so se vršile volitve v celjski okolici 22. in 23. avgusta t. l. Volilko gospo Ivano Lassmann, ki je svoje pooblastilo dala nekemu Nemcu, so ponovno nadlegovali prvaki, da naj to pooblastilo prvakom v prid prekliče; a njihov trud je bil brezuspešen. Na dan volitev prišla sta obtožena Ivan Bouha, tajnik zadruge „Lastni dom“ v Celju, in Ivan Rebek, ključarski mojster in večni državnozbornski kandidat v Celju, v Lassmannovo gostilno v Gaberjih in jo hotela pregovoriti, da naj Nemcem dano pooblastilo prekliče. Ker pa ona tega ni hotela storiti, je Ivan Bouha takoj izjavil: „Bo pa znabiti slabo za vas, ali ste zdaj tako bogata?“ Ivan Rebek pa je kričal nad njo: „Mi pa bodemo tudi tako naredili, da ne bode nobeden slovenski delavec več v vašo gostilno šel.“ Seveda sta ta dva junaka skušala si z zavijanjem pomagati. Bouha je trdil, da je gospo Lassmann le vprašal: „Kaj pa, če vam Slovenci izostanejo?“ Rebek pa je zavijal, da z gospo Lassmann sploh o volitvah ni ničesar govoril, ampak da je le iz gole jeze, ker mu ni prinesla gospa naročene pijače, izustil besede: „Ko bi slovenski delavci ne zahajali, bi še krknila.“ (Lepo pričajo te besede o izobraženosti ex-kandidata!) Razsodno sodišče je po končani razpravi pod predsedstvom dr. Kočevarja Ivana Bouho obsodilo na pet dni zapora z družinim z enim trdim ležiščem, Ivana Rebeka pa je oprostilo, kar se nam zelo čudno zdi, ker je stvarni položaj v obeh slučajih popolnoma enak; saj sta gospe Lassmann oba grozila s škodo in bojkotom.

Klerikalna „tombola“ na Polenškaku se je vršila 30. oktobra v gostilni Jurja Lovrec. Klerikalci so prišli iz vseh vetrov. Govornik pa je bil F. Meško iz Polance. Ta Meško je doslej še pri vsakem shodu „Štajercijance“ blatil in tudi tokrat jih ni izpustil. Kmetje so nad tem večnim psovanjem hudo razburjeni in nam pišejo: „Mi ti, Meško, tako povemo, da si ti rajši doma kravo pasi pa hišo pometi. Nas poštene ljudi pa v miru pusti. Drugače bodemo par stvari iz tvoje življenja popisali, da se bodeš potem celo ti „Štajerca“ naročil. Razumeš?“

Prvaški učitelji pozabijo v svoji zagriženosti res vse meje. Tako se nam iz Kozja o nekem slučaju hujskariji poroča. Tamošnji nadučitelj je namreč ob priliki praznovanja cesarjevega rojstnega dneva raz šole obesil rdečo-plavobelo zastavo. K temu omenimo le sledeče: Ta zastava nima na Štajerskem pravice, ker je kranjska deželna zastava, čeprav tudi na Kranjskem še ni od cesarja priznana. Drugič pa je šola v Kozjem utrakvistična, to se pravi: nemško-slovenska. Na to šola sliši torej cesarska ali štajerska zastava, nikdar pa ne narodna.

Hofrat dr. Ploj hiti z velikanskimi koraki v politični — penziji. V delegacijah se je letos delal za avstrijskega patriota, kar mu pa prav nič ne pristaja. In zdaj so ga zapustili vsi, prav vsi. Mi ga že od nekdanj nismo posebno ljubili. Nekaj časa so ga branili slovenski klerikalci proti liberalcem; potem zopet slovenski liberalci proti klerikalcem. Nadalje so ga branili konzervativci proti vsem drugim. Semtertja so se morali tudi Hrvati za Ploja potegniti. In tudi Rusi so ga hvallili. Zdjaj pa Ploja živ krst več ne mara. Slovenski „narodnjaki“ so mu odpovedali vso ljubezen in v „Jutru“ ter „Slov. Narodu“ jih je par prav gorkih slišal. Njegov prijatelj, bivši ljubljanski župan Hribar mu je kar javno hofratsko krinko raz obraza potegnil, ko je dobil broc. Niti „Narodni dnevnik“ ni več tako hudo v Ploja zaljubljen, čeprav je ta list glasilo politične nedoslednosti in zabitosti. Klerikalci pa so Ploju naravnost zločin očitali, zaradi katerega bi moral več mesecev v ječo romati; rekli so, da je nekega otroka zlorabil. Dali so mu primerek „brinjvega hofrata“. In Ploj ne toži... Ponderkovi „Slovenec“, glasilo slovensko-narodnih klerikalcev, meče Ploju sledeče psovke v obraz: „Ne vemo, kakšen občutek je ob ravnanju hofrata močnejši: ali skrajno ogorčenje, gnjus in gnjev nad cinično-izdajalskim činom lakajске duše, ali žalost, združena sramoto, da se je našel slovenski poslanec za to, da opravlja umazane posle hlapca židovske klike... Čin z brinjem ovenčanega hofrata je tak, da vsako lahko vpraša: Kaj si za to dobil? ... Nikdar se še ni zgodilo, da bi slov. poslanec tako ponižal in osramotil svoj narod, tako brezsravno zaničeval svoje volilce, čast, poštenje in blagor ljudstva! Nam se ne gre za osebo Ploja, naka katerega bi bil položil že davno svojo roko državni pravdnik, če ne bi bil posegel vmes višji vpliv“... itd. itd. Res je sicer, da so ravno ti slovenski klerikalci, ki imajo danes Ploja za hlapca in zločinca, moža izvolili. Ali to ne pomaga čez dejstvo, da se Ploja kot osebo pečati za zločinca, ki spada v ječo. Ploj naj toži, drugače mora sodnija svojo dolžnost storiti, kajti postava je za vse ednaka. Ako kmeti hlapca otroka zlorabi, se ga več mesecev zapre; ako hofrat to stori, se mora z njim isto zgoditi... Hofrat Ploj je moralno mrtev. Sicer je pa zanimivo, da ga zdaj tudi Hrvati in Rusi več ne marajo. Ruski list „Novoje Vremje“ n. pr. je proglasil Ploja za slovenskega „janjčarja“... Gospod hofrat, ali še niste izginili? Ali še niste zrak s svojim odhodom iznažili? Pojdite vendar, pojdite — v brinje!

Kdo je to? Župnik F. S. Šegula pripoveduje v svojih „političnih izpovedanjah“, ki jih v nekem ljubljanskem listu priobčuje, sledeče: Neki slovenski državni poslanec se je kot kandidat dal vpisati v društvo „Abstinent“, (kateri člani ne smejo nobene pojone pijače piti!), seveda samo „do Kresa“... Iz tega dogodka je po našem mnenju razvidno, da župnik Šegula dotičnemu slovenskemu poslancu grdo hinavščino očita. Dotičnik se je namreč gotovo samo zaradi tega v društvo „Abstinent“ vpisal, da bi mu ne

Belgijska kraljevska dvojica.

Te dni obiskal je belgijski kralj Albert s svojo soproga Elizabeto našega vladarja. To je nastopni obisk novega kralja. Ta obisk je imel posebni pomen. Kajti pokojni belgijski kralj Leopold je stal v prav slabem razmerju z Dunajem. Leopold tudi ni nikdar sovraštva proti našemu cesarju skrival. Dopadlo mu ni, ker je naš cesar njegovo hčerko Štefanjo podpiral. Sedanji kralj Albert je 36 let star, njegova soproga pa je eno leto mlajša in je rojena vojvodinja bavarska.

König Albert von Belgien.

Königin Elisabeth v. Belgien

Vzemite, ako ste nahodni, hripavi ali zašljajmani in ako težko dihate, Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“. Mi smo se sami prepricali pri prsnihih bolečinah, bolečinah v vratu itd. o njegovem zdravilnem kašelj, odstranjujočem, osvežujočem vplivu. Poizkusni ducat 8 kron 60 vin. franko. Izdelovalec edino apoteker E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).